

намѣрите остатъкъ отъ чернило. Огньтъ и кжщата не сж тъй чисто нѣщо. Казватъ външнитѣ условия налагатъ тѣзи нѣща, безъ фабрики не може. Може, но за сега не може. Днесъ тѣ сжществуватъ като фактори въ живота на хората. Може да питате: безъ огнь не може ли? — При сегашнитѣ условия не може. Сега ние прѣнасяме алегорично — огньтъ — къмъ сжщността на живота, понеже той е потрѣбенъ за нашето тѣло, а не за нашата душа. Фабриkitѣ сжщо тъй сж потрѣбни за нашитѣ тѣла, за да се обличае; тѣ не сж потрѣбни за душитѣ ни. Отъ тукъ изваждамъ заключението: когато служимъ за нашето тѣло, все ще има чернило, все ще има огнь. Този огнь нѣкой пжтъ ще бжде приятень, нѣкой пжтъ нѣма да бжде приятень, зависи въ какво положение ще се намѣришъ.

Сега мнозина отъ ученитъ — вие още не сте отъ ученитъ — по нѣкой пжтъ обичатъ да критикуватъ. Обаче не всѣки е родень да критикува. Критиката трѣбва да оставите за мждрецитѣ, за адепитѣ, за най-ученитъ хора, а ученикътъ — ни дума за критика. Започне ли ученикътъ да критикува, отъ него нищо нѣма да излѣзе, защото ще се ангажира само въ една посока. Критиката не донася никакво благо за човѣка, особено за ученика. Да допуснемъ, че